

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTKU NIERUCHOMEGO WPISANEGO DO REJESTRU ZABYTEKÓW

3. Miejscowość

WROCLAW

12012

1. Nazwa

BUDYNEK FUNDACJI AGATHY FRIEBE W ZESPOLE SZPITALA
WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH, OB. NIEUŻYTKOWANY

1302/5

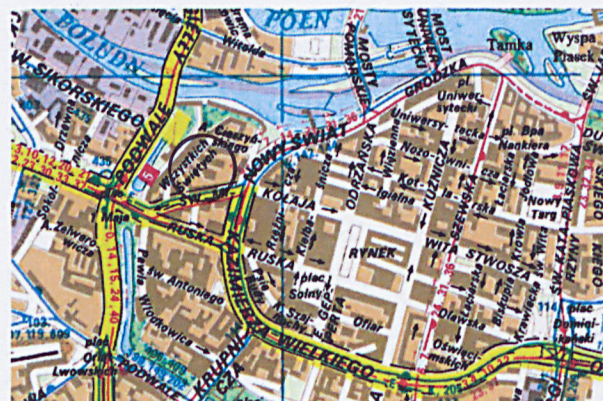
2. Czas powstania

1902 r., 1920 r.

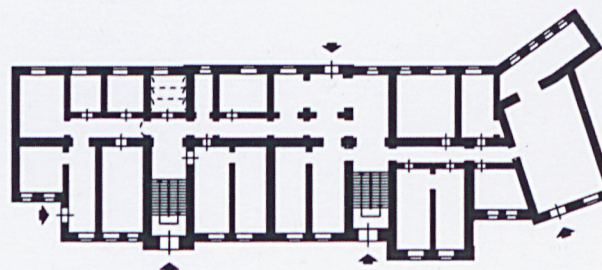
4. Adres

Pl. Jana Pawła II nr 8
nr ewidencyjny działki 5/3 AM-25
nr księgi wieczystej

11. Materiały graficzne

Plan orientacyjny 1:20000

Rzut parteru pomniejszenie

5. Przynależność administracyjna

województwo dolnośląskie
powiat Wrocław
gmina Miasto Wrocław

6. Współrzędne geograficzne

N 51°6'42.57"
E 17°1'25.4"

7. Poprzednie nazwy miejscowości

Breslau

8. Właściciel i jego adres

Województwo Dolnośląskie
ul. Wybrzeże Juliusza Słowackiego 12-14
50-411 Wrocław

9. Użytkownik i jego adres

Urząd Marszałkowski Województwa
Dolnośląskiego
ul. Wybrzeże Juliusza Słowackiego 12-14
50-411 Wrocław

10. Formy ochrony

Decyzja o wpisie do rejestru zabytków
A/1580/212 z dn. 12.05.1967 r.
Mppz Uchwała Nr XXVIII/978/08 Rady
Miejskiej Wrocławia z dn. 11.12.2008 r.

A/5845/1-7 z 2.12.2019

Miejski szpital Wszystkich Świętych powstał w latach 1526-1527 z inicjatywy doktora Jahanna Hessa. Usytuowany został za murami miejskimi, nad Odrą, przy Arsenale, na terenie starej strzelnicy. Początkowo nazywany był „nowym szpitalem”. W 1529 r. nadano mu nazwę „Wszystkich Świętych”. W 2 poł. XVI w., po zewnętrznej stronie murów miejskich przy Bastionie Kleszczowym zaczęły powstawać kolejne budowle związane ze szpitalem. Pierwotnie obiekt przeznaczony był dla ewangelików i pełnił jednocześnie funkcję domu opieki, a od XVIII w. przyjmował wszystkich chorych bez względu na wyznanie. Kontrolę nad działalnością szpitala sprawowała Rada Miejska. W XVII w. zyskał rangę głównego szpitala Wrocławia. W latach 1648 i 1659 został rozbudowany. W latach 1799-1801 wzniesiono nowy klasycystyczny gmach wg projektu K.G.Geisslera, który był największym szpitalem miejskim we Wrocławiu i nawiązywał do wzorcowego Allgemeine Krankenhaus w Bambergu. Po pożarze w 1831 r. został odbudowany. W 1770 r. przy zachodnim murze cmentarza św. Barbary powstały kazamaty. W 1810 r. na stanowisko dyrektora powołano J.J.F. Ebersa, za rządów którego został rozbudowany. Wzniesiono: Klinikę Medyczną (1812 r.), nowy budynek szpitala św. Hioba (1821-23 r.), budynek fundacji rodziny Lösch (1835-36) i wytyczono ogród. W kolejnych dziesięcioleciach szpital był nadal rozbudowywany. W 1852 r. rozbudowano budynek Kliniki Medycznej, w 1853 r. kazamaty, w latach 1855-56 zbudowano nową aptekę, przeprojektowano istniejące ogrody i wytyczono nowe. W 1856 r. od strony ul. Wszystkich Świętych wzniesiono reprezentacyjną bramę szpitala. W latach 1869-70 wzniesiono budynek fundacji M.J. Pulvermacher, powiększony w 1887 o dobudowę mieszczącą salę operacyjną. W latach 1874-75 wzniesiono budynek Instytutu Patologii. W 1898 r. R. Pluddemann i K. Klimm opracowali szkice projektowe nowych budynków szpitalnych, które odzwierciedlały zmiany zachodzące w budownictwie szpitalnym. Projekty te nie zostały zrealizowane.

Cd. załącznik nr 1

SYTUACJA

Zespół dawnego szpitala Wszystkich Świętych, po 1945 r. Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego im. J. Babińskiego usytuowany jest w zachodniej części Starego Miasta, poza murami miejskimi. Granice założenia wyznaczają: od zachodu fosa, od północy Odra, od południa Arsenał Miejski i ul. Wszystkich Świętych., od południowego-zachodu ul. św. Mikołaja. Zajmuje rozległą działkę o nieregularnym kształcie zbliżonym do trójkąta, z umieszczonym w części środkowej komponowanym terenem zielonym, obecnie zaniedbanym. Od strony północnej, zachodniej i południowo-zachodniej wydziela go wysokie metalowe ogrodzenie, a od pd. mur Arsenału i zewnętrzne elewacje budynków. Zabudowa zgrupowana jest w części północnej i południowej. Budynek fundacji Agathy Friebeu sytuowany jest w południowej części skrzydła południowego. Od wschodu przylega do kazamatów, od zachodu do budynku przychodni.

MATERIAŁ, KONSTRUKCJA, TECHNIKA

Ściany

- ściany konstrukcyjne zewnętrzne i wewnętrzne murowane z cegły na zaprawie cementowo-wapiennej, tynkowane, malowane farbą emulsyjną i olejną. Elewacje licowane klinkierem. e
- ściany działowe z cegły, murowane na zaprawie cementowo-wapiennej, tynkowane, malowane, w części pomieszczeń lamperie olejne i płytki ceramiczne. Cokoły w holach i w klatkach schodowych wyłożone lastriko

Detal architektoniczny wykonany z kształtek ceramicznych i ceramicznych szklwionych.

Sklepienia i stropy

W piwnicy stopy odcinkowe na belach stalowych i na murach. Na parterze we wsch. części traktu tylnego zachowany fragment stropu odcinkowego na belkach stalowych, a w korytarzu w części wsch. strop płaski na łękach; Na 1 i 2 piętrze w korytarzach stropy na łękach. W pozostałej części budynku na wszystkich kondygnacjach stropy płaskie, masywne, tynkowane, malowane;

Konstrukcja więźby, pokrycie

Konstrukcja drewniana, niedostępna. Dachy naczółkowy, 2- i wielospadowe z prostokątnymi, szerokimi facjatami zamkniętymi dachami pulpitemowymi, i z lukarnami trójkątnymi zamkniętymi dwuspadowymi daszkami. Pokrycie z dachówki ceramicznej podwójnej w koronkę i z papy. Na wysokości ryzalitu zach. wysoki hełm czworoboczny z ażurowym prześwitem, pokryty blachą.

Posadzki, podłogi

- na parterze w korytarzach i w holu lastriko, płytki z lastrico i ceramiczne, w pozostałych pomieszczeniach płytki ceramiczne, linoleum,
 - w wyższych kondygnacjach na podestach klatek schodowych i w korytarzach lastrico, płytki z lastrico i płytki ceramiczne, w sanitariatach, w salach zabiegowych płytki ceramiczne.
- W salach chorych i w gabinetach linoleum, płytki ceramiczne
- na poddaszu płytki ceramiczne, linoleum

Schody

Dwubiegowe, powrotne z podestami, masywne, żelbetowe. Stopnie, podstopnice i policzki wyłożone lastriko. Balustrada metalowa z płaskowników. Poręcze drewniana. Poręcz przyścienna okrągła, zakończona gałką, mocowana na pochwyty. (z parteru na poddasza mieszkalne). Na podestach wsch. klatki schodowej płytki ceramiczne, w zach. lastriko i płytki z lastriko. W klatce wsch. pomiędzy kondygnacjami poddasza schody proste łamane z podestem. Stopnie, podstopnice i policzki wyłożone lastriko. Balustrada metalowa z płaskowników. Poręcz drewniana.

Cd. załącznik nr 1

<p>14. Kubatura</p> <p>~ 17.600 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>~ 1.100 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>budynek szpitalny</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>nieużytkowany</p>
<p>18. Stan zachowania</p> <p>Wnętrze zaatakowane przez grzyb. Piwnice zawilgocone, niedostępne. Widoczne łuszczące się powłoki malarskie. Okładziny ceramiczne ścian i posadzek zniszczone. Balustrady otworów okiennych wycięte. Stolarka okienna i drzwiowa zniszczona. Wypruta instalacja grzewcza i elektryczna. Pokrycie dachowe nieszczelne, z ubytkami, co powoduje zalewanie opadami atmosferycznymi pomieszczeń ostatniej kondygnacji i klatek schodowych. Elewacje uszkodzone, ze znacznymi ubytkami okładziny ceramicznej i tynkowej, w części porośnięte trawą i samosiejkami. W elewacji pd. osie 1-4 od wsch. przekształcone, otynkowane. Rynny i rury spustowe w stanie szczątkowym.</p>		<p>19. Istniejące zagrożenia, najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Obiekt należy osuszyć, odgrzybić, poddać dezynsekcji, dezynfekcji, deratyzacji. Należy wykonać izolacje pionowe i poziome. Naprawić elewacje, uszczelnić więźbę i pokrycie dachowe. Oczyszczyć ściany ze starych powłok malarskich. Poddać konserwacji oryginalną stolarkę okienną i drzwiową, uzupełnić oryginalne okładziny ceramiczne ścian i podłóg, wykonać nowe instalacje. Zlikwidować wtórne podziały wnętrza. Założyć rynny i rury spustowe.</p> <p>Obiekt jest cennym elementem układu urbanistycznego Starego Miasta. Wymaga przeprowadzenia kompleksowych prac remontowych pod nadzorem konserwatora. Prace ziemne należy prowadzić pod nadzorem archeologicznym. Konieczna jest adaptacja budynku do nowej funkcji w celu uchronienia go przed całkowitą degradacją.</p>	

20. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

- Archiwum Budowlane Miasta Wrocławia, akta policji budowlanej t. 323, 324, 325, teczka z planszami nr 659, 666, 667
- Inwentaryzacja architektoniczna i konserwatorska budynków poszpitalnych. Budynek nr 1 i 2, ul. Jana Pawła II nr 8, Wrocław, Luty 2011 aut. ABM wycena nieruchomości, projektowanie architektoniczne, A. i B. Michalscy s.c., archiwum WUOZ Wrocław
- Uszczegółowienie wytycznych konserwatorskich dla rejonu Arsenалу i ul. św. Mikołaja dla potrzeb planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, aut. dr Ł. Krzywka i dr R. Eysymontt, Wrocław 2003, archiwum WUOZ Wrocław

23. Bibliografia

Wójtowicz M., Dawne szpitale Wrocławia, Wrocław 2007
Wójtowicz M., Dawny Szpital Wszystkich Świętych. Das ehemalige Krankenhaus zu Allerheiligen. Wrocław 2008
Encyklopedia Wrocławia, Wrocław 2006
Leksykon architektury Wrocławia. Wrocław 2011
Wrocław na planszach XVI-XX w. Muzeum Historyczne. Wrocław 1999
Atlas historycznych miast polskich. Wrocław. Wrocław 2001

25. Źródła ikonograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania)

Wrocław na planszach XVI-XX w. Muzeum Historyczne. Wrocław 1999
Atlas historycznych miast polskich. Wrocław. Wrocław 2001

www.dolnyslask.org.pl

www.fotopolska.eu/wroclaw/foto

21. Uwagi

22. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

24. Opracowanie karty ewidencyjnej (autor, data i podpis)

Tekst Beata Lis, październik 2012 r.

plany, rysunki Beata Lis, październik 2012 r.

fotografie, Beata Lis, lipiec-październik 2012 r.

26. Załączniki

6 sztuk

1. Miejscowość	WROCŁAW	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	BUDYNEK FUNDACJI AGATHY FRIEBE w zespole	cd. pkt 13 opis
3. Powiat	Wrocław	szpitala Wszystkich Świętych, ob. nieużytkowany	
4. Województwo	dolnośląskie	pl. Jana Pawła II nr 8	

Cd pkt 13 opis

Stolarka okienna oryginalna, skrzynkowa drewniana, z oryginalnymi okuciami i wtórna z PCV. Parapety wewnętrzne drewniane, zewnętrzne ceramiczne, szklwionej z blachy ocynkowanej. Otwory okienne prostokątne i zamknięte łukiem odcinkowym.

- prostokątna, 2-poziomowa, 1-dzielna z podziałem szprosowym (parter)
- prostokątna zamknięta łukiem odcinkowym, 2-poziomowa, 3-dzielna, z podziałem szprosowym, o kwaterach otwieralnych i uchylnych (parter)
- prostokątna zamknięta łukiem odcinkowym, 2-poziomowa, 3-dzielna, ze skrzydłami prostokątnymi o zróżnicowanej wielkości (1 i 2 piętro)
- prostokątna zamknięta łukiem odcinkowym, 3-podziałowa, dzielona szprosami (parter, 1 i 2 piętro; poddasze)
- 2-poziomowa, 2-dzielna, z podziałem szprosowym (parter, 1, 2 piętro)
- 5-podziałowa z odcinkowym nadświetleniem, dzielone szprosami (2, 3 piętro)
- prostokątna zamknięta łukiem odcinkowym, 1-poziomowa, 1-dzielna, z podziałem szprosowym (1 i 2 piętro)
- 1-poziomowa, 1-dzielna, z podziałem szprosowym, krosnowa (poddasze)

Otwory drzwiowe zewnętrzne

-otwór drzwiowy prostokątny. Stolarka drewniana, 2-skrzydłowa, ramowo-płycinowa. Każde ze skrzydeł dzielone na sześć kwater zestawionych parami w trzech poziomach. Płyciny dolne prostokątne, płyciny środkowe najmniejsze, kwadratowe, wypełnione listwami. Płyciny górne największe, prostokątne, zamknięte łukiem pełnym, przeszklone. Okucia drzwi pasowe, ozdobne. (fasada-elewacja pn., oś 8 i 14, oryginalna)

-otwór drzwiowy prostokątny zamknięty łukiem odcinkowym. Stolarka drewniana, dwuskrzydłowa, ramowo-płycinowa z przeszklonym nadświetlem zamkniętym łukiem odcinkowym i wydzielonym profilowaną belką. Skrzydła drzwiowe o szerokości 1/3 do 2/3 dzielone płycinami. Skrzydło węższe 1-osiowe, szersze 2-osiowe. Płyciny dolne prostokątne, środkowe najmniejsze, kwadratowe, wypełnione listwami. Górne prostokątne zamknięte łukiem ostrym, przeszklone. Nadświetle uchylne, dzielone szprosami na prostokątne kwatery i zabezpieczone kratą. (elewacja wsch., oryginalna)

-otwór drzwiowy prostokątny, stolarka drewniana, współczesna (elewacja pd.).

-otwór drzwiowy prostokątny zamknięty łukiem odcinkowym. Stolarka wtórna metalowa, współczesna, znacznie mniejsza od otworu drzwiowego. Przestrzeń pomiędzy otworem drzwiowym a stolarką zamurowana. (fasada-elewacja pn., 2 oś od zach.)

-otwór drzwiowy prostokątny zamknięty łukiem odcinkowym, zamurowany (elewacja zach.)

Otwory drzwiowe wewnętrzne

Otwory drzwiowe prostokątne, stolarka drewniana oryginalna i wtórna

- drzwi 1-skrzydłowe, pełne
- drzwi 1-skrzydłowe, ramowo-płycinowe, 3-kwaterowe

Bryła

Bryła prostopadłościenna, załamana ku pd. w osiach 1-4. Podpiwniczona, 3- i 4- kondygnacyjna, z 2-kondygnacyjnym mieszkalnym poddaszem. Ryzalitowana w fasadzie w osiach 5-6, 14. Nakryta wysokimi symetrycznymi dachami dwuspadowymi z facjatami i z lukarnami, z kalenicą w układzie podłużnym. Nad ryzalitem wsch. dach wielopołaciowy, nad ryzalitem zach. dwuspadowy, a nad pseudoryzalitem zach. dach naczółkowy. Na wysokości ryzalitu zach. wysoki hełm czworoboczny z ażurowym prześwietem. Wejście do budynku w fasadzie w osiach 2, 8 i 13, w elewacji wsch. w osi 1. W elewacji pd. w osi 9.

Rzut

Budynek na rzucie prostokąta wydłużonego na osi wsch.-zach., załamanego ku pd. w osiach 1-4. Wnętrze 2- i 3-traktowe z korytarzem w trakcie środkowym. Z piwnicy na parter schody proste. Kondygnacje pomiędzy parterem a poddaszem skomunikowane dwoma klatkami schodowymi z dwubiegowymi powrotnymi schodami umieszczonymi w tracie frontowym w części wsch. i zach. Pomiędzy kondygnacjami poddasza w klatce wsch. schody 1-biegowe, łamane z podestem. W części środkowej traktu frontowego szyb windy. Wejście do budynku w fasadzie (elewacja pn.), w osiach 2, 8 i 13, w elewacji wsch. w osi 1, w elewacji pd. w osi 9.

Elewacje licowane klinkierem, posadowione na wysokim ceglany cokole. Otwory okienne prostokątne o zróżnicowanej wielkości, zamknięte prosto i łukiem odcinkowym, z parapetami licowanymi szklwionymi kształtkami. Otwory drzwiowe prostokątne zamknięte prosto i łukiem odcinkowym, poprzedzone kamiennymi pojedynczymi stopniami.

Fasada (elewacja pn.) 3 i 4 kondygnacyjna. W kondygnacjach 1-3 16-osiowa, w 4 kondygnacji 8-osiowa. W osiach 6-7, 13 ryzality, osie 3-5, 17-18 cofnięte w stosunku do pozostałych, osie 1-2 nieznacznie załamane ku pd.

W osiach 8 i 13 (klatki schodowe) w kondygnacji 1 prostokątne otwory drzwiowe zamknięte kamiennymi belkami nadproży o profilowanych krawędziach. Powyżej tynkowana blenda o formie łuku odcinkowego. Stolarka drewniana, 2-skrzydłowa (opis w pkt. otwory drzwiowe zewnętrzne), w kondygnacjach 2-3 otwory okienne przesunięte w stosunku do pozostałych okien elewacji o 1/2 kondygnacji.

Kondygnację 1 wydziela gzymsem skomponowanym z kształtek ceramicznych w formie półwałka ułożonego w dwóch rzędach, naprzemiennie jako pozytyw i negatyw, z przesunięciem o jeden segment oraz szerokiego pasa ze szklwionych kształtek tworzącego formę okapu.

Otwory okienne zestawione parami. W kondygnacji 2 i 3 poszczególne osie okienne ujęte są wspólną prostokątną płyciną zamkniętą łukiem odcinkowym, o krawędziach podkreślonych profilowanymi kształtkami. W osiach 1-2, 5-6, 7-8, 13-14 otwory okienne rozdzielają prostokątne tynkowane blendy w kształcie wąskich prostokątów zamkniętych motywem trójlisci. W pozostałych osiach prostokątne tynkowane blendy w kształcie pojedynczych leżących prostokątów zamkniętych górą opaską skomponowaną z elementów półwałka ułożonego naprzemiennie jako pozytyw i negatyw. Na wysokości parapetów okiennych 2 kondygnacji oraz nadproży otworów okiennych 3 i 4 kondygnacji jedno- i dwupoziomowy pas ze szklwionych prostokątnych kształtek.

W ryzalicie wsch. kondygnacja 4 przechodzi w 5-bok zamknięty trójkątnym szczytem. Otwór okienny 4 kondygnacji ujmuje ostrołuczna, tynkowana płycina, a otwór w szczycie poprzedza prostokątną płyciną wypełnioną ślepym arkadowaniem skomponowanym z trójlisci.

Ryzalit zach. wieńczy 2-kondygnacyjny, 3-segmentowy, trójkątny szczyt. W dolnej kondygnacji 4-osiovy, w górnej 2-osiovy. Poszczególne segmenty szczytu wydzielają smukłe, prostopadłościennne formy o przekroju 4-boku, ustawione kątowno, przechodzące w zakończone prosto sterczyny. Kondygnacje rozdziela fryz wypełniony ślepym maswerkiem skomponowanym z prostokątnych płycin zamkniętych trójlisciem. W 2 kondygnacji osie środkowe ujmuje płycina zamknięta łukiem odcinkowym. Segmenty boczne o formie wieloboku wypełnionego tynkiem.

W pseudoryzalicie zachodnim, zamkniętym trapezowym szczytem, w 4 kondygnacji trzy twory okienne zgrupowane na osi, ujęte wspólną płyciną zamkniętą łukiem odcinkowym o krawędziach podkreślonych ceramicznymi kształtkami w formie wałka. Ujmują ja znacznie mniejsze pojedyncze otwory.

Elewacje wieńczy gzyms konsolkowy. W połaci dachu prostokątne facjaty przykryte daszkami pulpitowymi.

Elewacja wschodnia ryzalitu zachodniego bez podziałów.

Elewacja zachodnia ryzalitu zachodniego 3-kondygnacyjna, 2-osiova na parterze i 1-osiova na wyższych kondygnacjach. Na parterze otwór drzwiowy i niewielki otwór okienny zamurwane. Otwór drzwiowy poprzedzony dwoma stopniami wyrównawczymi ze sztucznego kamienia. Otwory okienne 2 i 3 kondygnacji opracowane analogicznie jak w fasadzie w osiach 3-4, 9-10, 11-12, 15-16.

Elewacje wschodnia i zachodnia ryzalitu wschodniego bez podziałów.

Elewacja wschodnia w części pn. 2-kondygnacyjna. W I kondygnacji na osi prostokątny otwór drzwiowy zamknięty łukiem odcinkowym (opis stolarki w pkt. stolarka drzwiowa zewnętrzna). W części pd. przylega do budynku kazamatów.

Elewacja zachodnia przylega do budynku przychodni.

Elewacja południowa, symetryczna, 3-kondygnacyjna, podpiwniczona, o zróżnicowanej ilości osi na poszczególnych kondygnacjach. W 1 kondygnacji 17-osiova, w pozostałych 18-osiova. W części wsch. w osiach 2-4 tynkowana, bez podziałów, w pozostałej części licowana klinkierem. W 9 osi od wsch. wtórny otwór drzwiowy wkomponowany w blendę po otworze okiennym. Otwory okienne prostokątne, zamknięte łukiem odcinkowym i prosto, ze spadzistymi parapetami licowanymi szklwionymi kształtkami. W kondygnacjach 2-3, w osiach 15-18 niewielkie, wąskie otwory okienne zestawione po dwa w układzie wertykalnym i horyzontalnym. Kondygnacja 1 (parter) w osiach 5-17 wydzielona w sposób analogiczny jak w fasadzie. Gzyms międzykondygnacyjny uzupełniony wywietrznikami ujętymi trójkątnymi formami. W kondygnacjach 2-3, w osiach 5, 8-18 otwory okienne ujęte pojedynczymi wspólnymi prostokątnymi płycinami zamkniętymi łukiem odcinkowym, o krawędziach podkreślonych profilowanymi kształtkami. Osie 6-7 ujęte jedną płyciną. W osiach 5 i 8 otwory okienne rozdzielone prostokątnymi tynkowanymi blendami w kształcie wąskich prostokątów zamkniętych motywem trójlisci i wypełnionych tynkiem. W pozostałych osiach prostokątnymi tynkowanymi blendami w kształcie pojedynczych leżących prostokątów zamkniętych górą opaską skomponowaną z elementów półwałka ułożonego naprzemiennie jako pozytyw i negatyw. W 3 kondygnacji, powyżej osi 6-7, kamienna plakietka w formie tarczy herbowej, wypełniona literą W. Gzyms wieńczący w osiach 1-4 profilowany, w osiach 5-9 skomponowany z kształtek ceramicznych w formie półwałka ułożonego w dwóch rzędach, naprzemiennie jako pozytyw i negatyw, z przesunięciem o jeden segment. W pozostałej części elewację zamyka gzyms konsolkowy. Osie 6-9 wieńczy 2-kondygnacyjny, 5- i 3-segmentowy, trójkątny szczyt. W dolnej kondygnacji 6-osiovy, w górnej 2-osiovy, dzielony analogicznie jak szczyt ryzalitu Zach. w fasadzie. Kondygnacje rozdziela fryz wypełniony ślepym maswerkiem skomponowanym z prostokątnych płycin zamkniętych trójlisciem. W kondygnacji 2 otwory okienne zgrupowane na osi i ujęte wspólną płyciną

1. Miejscowość	WROCŁAW	5. Nazwa zabytku (jak w karcie) adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	BUDYNEK FUNDACJI AGATHY FRIEBE w zespole	cd. pkt 13 opis
3. Powiat	Wrocław	szpitala Wszystkich Świętych, ob. nieużytkowany	cd pkt 12 historia
4. Województwo	dolnośląskie	pl. Jana Pawła II nr 8	

Cd pkt 13 opis

zamkniętą łukiem odcinkowym. Segmenty skrajne w obu kondygnacjach o formie wieloboku, tynkowane. W połaci dachu w osiach 1-4 dwie kondygnacje prostokątnych facjat z otworami okiennymi na osi elewacji. W Osiach 11-13, 16-17 prostokątne facjaty o zróżnicowanej wielkości zamknięte daszkami pulpitowymi, a w osi 14 trójkątnym szczytem.

Wnętrze

Wnętrze dostępne z dwóch wejść w fasadzie, prowadzących do obszernych holi mieszczących dwubiegowe schody. Weście boczne w elewacji wsch. niedostępne. Kondygnacja piwniczna niedostępna. Kondygnacje naziemne skomunikowane dwoma klatkami schodowymi umieszczonymi w trakcie frontowym w części wsch. i zach. oraz windą osobową w trakcie frontowym w części środkowej. Klatki schodowe doświetlone otworami okiennymi. Oryginalne otwory wejściowe prowadzące do oddziałów zamurowane. Na 1 i 2 piętrze korytarze oddziałowe na wysokości wejścia wsch. wydzielono łękami podkreślonymi wałkiem z ceramicznych kształtek. Układ każdego z oddziałów analogiczny, w części zach. dwutraktowy, w pozostałej trójtaktowy z korytarzem w trakcie środkowym. Poddasze w układzie dwu- i trójtaktowym. Zachowała się oryginalna bryła budynku, podział elewacji, układ wnętrza, stolarka drzwiowa zewnętrzna i okienna, okładzina schodów wykonana z lastriko.

cd. pkt 12 historia

W 1902 r. powstał budynek fundacji A. Friebe. W latach 1903-1904 do budynku fundacji M.J. Pulvermacher dobudowano aseptyczną salę operacyjną. W latach 1935-36 budynek fundacji M.J. Pulvermacher powiększono od strony zachodniej. Po zakończeniu działań wojennych szpital rozpoczął działalność jako Wojewódzki Szpital Zespolony im. Józefa Babińskiego. W latach 2007-2008 został zlikwidowany i przekazany Urzędowi Marszałkowskiemu Województwa Dolnośląskiego.

Budynek fundacji Agathe Friebe wzniesiono w 1902 r. wg projektu miejskiego inspektora budowlanego Friedricha Friese, pod nadzorem R. Plüdemanna, sporządzonego w latach 1899-1900. Friebe projekt wykonał w oparciu o szkic budynku szpitalnego „Krankenhaus am Burgfeld” z 1898 r. autorstwa Richarda Plüdemanna i Karla Klimma. Budynek został usytuowany

w skrzydle zabudowy od strony ul. Wszystkich Świętych. Od wschodu przylegał do budynku kazamatów, od zachodu do banku braci Isidora i Neandera Alexander. Założony na planie zbliżonym do prostokąta jest nieznacznie załamany w osiach skrajnych zachodnich ku południowi. Trzykondygnacyjny, podpiwniczony, nakryty wysokimi 2-spadowymi dachami z lukarnami. Wnętrze w układzie 2- i 3-traktowym, z dwiema klatkami schodowymi w trakcie frontowym. Rzut parteru na sygnowanych projektach różni się od wersji zrealizowanej. W części wsch. traktu tylnego wydzielono wewnętrzny korytarz. Sale chorych 10- i 13-osobowe umieszczono w trakcie frontowym (północnym) po pięć na każdym piętrze, w trakcie tylnym przestronne pokoje pobytu dziennego, dyżurki pielęgniarek, pomieszczenia kuchenne do parzenia herbaty, łazienki, toalety, łaznie, a na poddaszu pokoje i pomieszczenie do przechowywania rzeczy pacjentów. W 1920 r. na 1 i 2 piętrze z traktu tylnego wydzielono wewnętrzny korytarz, który podzielono na sekcje wprowadzając drzwi. W trakcie tylnym umieszczono sypialnie z umywalkami, salę operacyjną, pokój pobytu dziennego, toalety, dyżurki. Do 1945 r. w budynku mieścił się oddział wewnętrzny, a po 1945 r. oddziały wewnętrzny, dermatologiczny i centralna izba przyjęć. Budynek zachował pierwotną bryłę, kształt dachów, detal i podział elewacji, układ wnętrza, stolarkę okienną.

Styl –neogotyckie ceglany

Spis fotografii

1. Fasada
- 2.-4. Elewacja pd.
5. Fasada część zach.
6. Fasada część wsch.
7. Fasada szczygół
8. Stolarka drzwi zewnętrznych
9. Parter, część wsch., łęk korytarza
10. Oddział szpitalny
- 11.12. Klatka schodowa
13. Poddasze
14. Stolarka okienna

ZAŁĄCZNIK DO KARTY EWIDENCYJNEJ

NR 3

1. Miejscowość	Wrocław	5. Nazwa zabudku (nazwa jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	BUDYNEK FUNDACJI AGATHY FRIEBE w zespole szpitala Wszystkich Świętych pl. Jana Pawła II nr 8	fotografie
3. Powiat	Wrocław		
4. Województwo	dolnośląskie		

2.

3.

4.

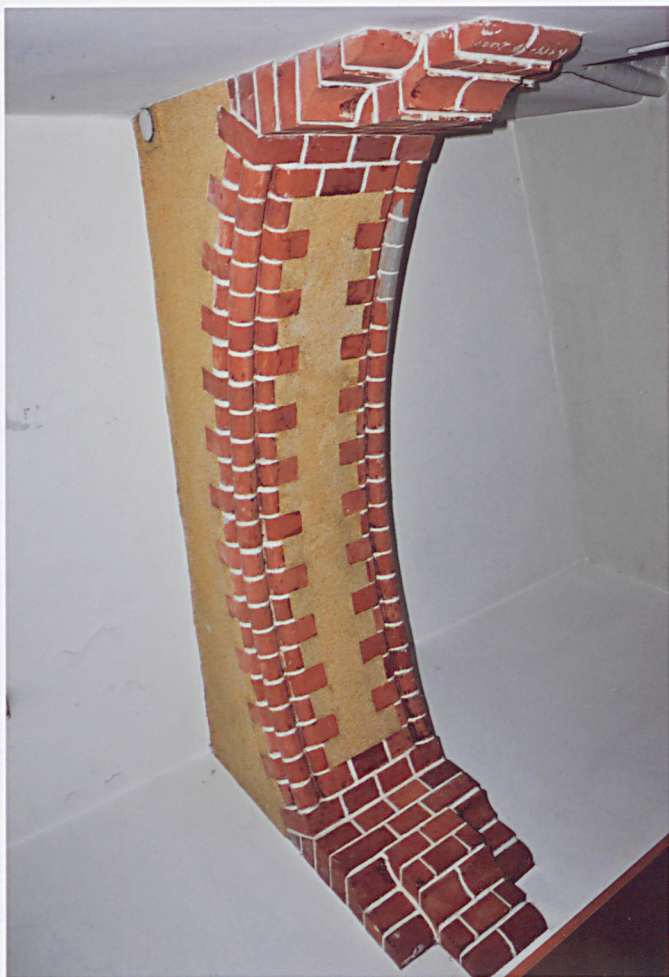
5, 6.

7, 8.

1. Miejscowość	Wrocław	5. Nazwa zabytku (nazwa jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	BUDYNEK FUNADACJI AGATHY FRIEBE w zespole szpitala Wszystkich Świętych pl. Jana Pawła II nr 8	fotografie
3. Powiat	Wrocław		
4. Województwo	dolnośląskie		

9

Wkładkę założyła Beata Lis, październik 2012 r

10.

11.

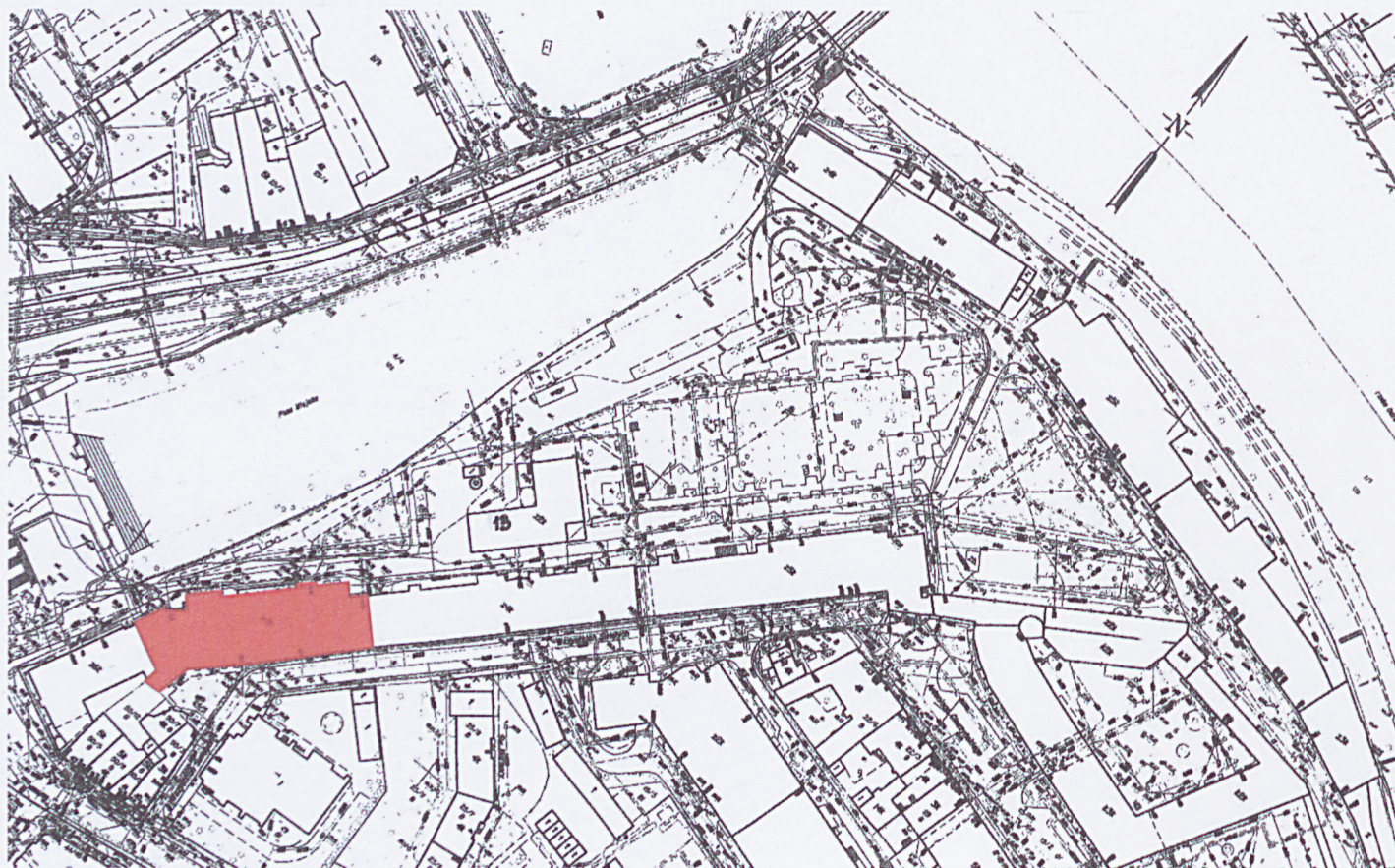
12., 13.

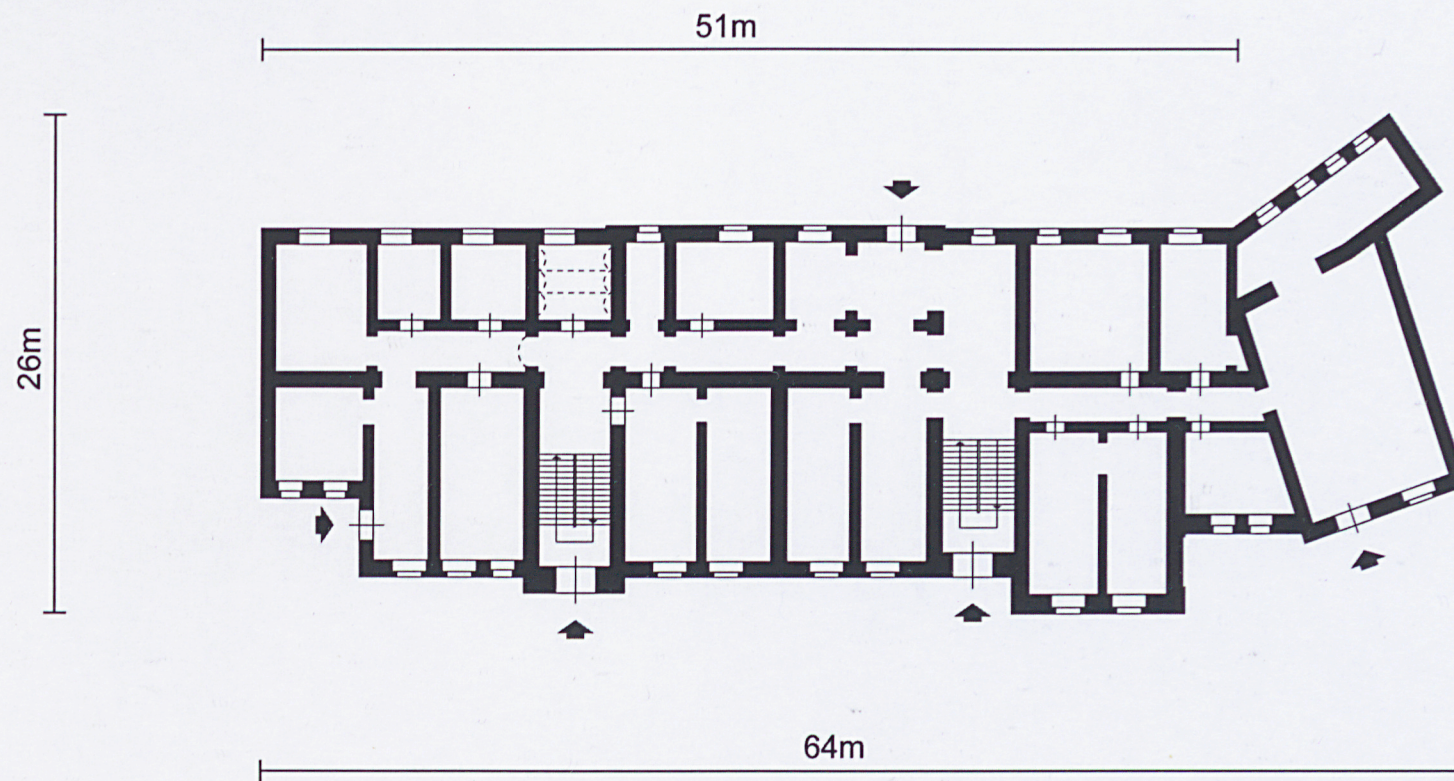
14., 15.

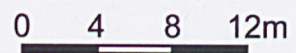
1. Miejscowość	Wrocław	5. Nazwa zabytku (nazwa jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	BUDYNEK FUNADACJI AGATHY FRIEBE	Rzut, plan sytuacyjny
3. Powiat	Wrocław	w zespole szpitala Wszystkich Świętych	
4. Województwo	dolnośląskie	pl. Jana Pawła II nr 8	

Sytuacja 1:2000 0 20 40 20m

Rzut parteru 1:400 h=ok 20m

1. Miejscowość	Wrocław	5. Nazwa zabytku (nazwa jak w karcie), adres	6. Zawartość załącznika
2. Gmina	Miasto Wrocław	BUDYNEK FUNDACJI AGATHY FRIEBE	plan sytuacyjny G. Weissledera, poł. XIX w.
3. Powiat	Wrocław	w zespole szpitala Wszystkich Świętych	plan sytuacyjny z 1912 r.
4. Województwo	dolnośląskie	pl. Jana Pawła II nr 8	

